

[Hilmar Baunsgaard.]

vi skal bremse så hårdt, som regeringen har lagt op til – og det mener jeg den skal have ros for – det er ikke først og fremmest et spørgsmål om EFs budget, for det svulmer også som følge af dette. Nej, det er simpelt hen, fordi vi ved, at den fælles landbrugspolitik ikke kan opretholdes, hvis ikke man får slået denne uskik i stykker med, at tyske landmænd skal have tilskud, fordi de synes, de får for lidt, og at englænderne skal have tilskud, fordi de engelske husmødre synes, de betaler for meget. Så slår man den fælles landbrugspolitik i stykker. Man slår kort og godt grundlaget for en fælles EF-politik i stykker, hvis man ikke får det ændret. Derfor mener jeg, det er rigtigt, og derfor skal der ikke i forbindelse med en budgetdebat rejses kritik mod regeringen. Regeringen skal bakkes op i den holdning, den hidtil har indtaget, og som jeg håber den fortsat vil indtage.

Stetter (KF):

Den konservative gruppe er enig med regeringen i svaret på det stillede spørgsmål, og vi kan derfor tage udenrigsøkonomiministerens redegørelse til efterretning.

Jeg interesserer mig meget for EF-anliggender, men jeg må alligevel erkende, at det er vanskeligt for ikke-medlemmer af Europa-Parlamentet at deltage i denne debat. Men jeg har forstået, at Europa-Parlamentet udfører sine funktioner ved hjælp af faste udvalg, og blandt disse faste udvalg finder vi budgetudvalget. Jeg har også forstået, at det har til opgave at kontrollere og godkende EF-budgettet. Mig bekendt er hr. Maigaard for tiden den eneste danske repræsentant, som direkte er med i budgetarbejdet. Hidtil har Europa-Parlamentet og dermed budgetudvalget efter min vurdering været mest interesseret i at forøge budgetterne, og jeg vil da gerne spørge, om hr. Maigaard har stemt for disse større bevillingsønsker.

Så vidt jeg kan skønne, er Ministerrådet den eneste parlamentariske instans, som hidtil har vist interesse for at bremse udgiftsstigningerne. Vi mangler med andre ord en omhyggelig parlamentarisk kontrol, udført af folkevalgte politikere. Denne kontrol kan ikke foretages effektivt i medlemslandenes lokale parlamenter. Jeg tror f. eks. ikke på, at vort finansudvalg har nogen jordisk mulighed for en effektiv kontrol. Den kritiske kontrol må nødvendigvis udføres i Europa-Parlamentet og dets budgetudvalg, og

det betyder øgede parlamentariske beføjelser til Parlamentet via direkte valgte medlemmer. Det er hr. Maigaard som bekendt modstander af. Det viser kun, at hr. Maigaards forespørgsel er et forsøg på at fremføre, at det ærede medlem og hans parti er modstandere af dansk medlemskab af De europæiske Fællesskaber, og det vidste vi jo i forvejen.

Det afgørende for os er, at vi er enige med regeringen i de fremførte synspunkter og kan tage redegørelsen til efterretning. Vi mener som regeringen, at byrdefordelingsproblemerne må ses som en helhed. Derfor må overgangen til egne indtægter i De europæiske Fællesskaber kobles sammen med fremskridt i retning af afvikling af de monetære udligningsløb, og det er efter vor mening det centrale punkt i redegørelsen.

Honoré (KrF):

Jeg synes også, det er en god idé at have en lille debat om et enkelt punkt inden for EF, og ikke mindst et budgetmæssigt spørgsmål bør påkalde sig interesse. Budgettet for EF er jo på ca. 65 mia kr., hvoraf vi yder 1½ mia kr. og får endnu mere tilbage igen som indtægter fra EF. Men da EFs budget er stigende, kan der være lidt grund til at se på, hvilke prioriteringer vi bør foretage fra dansk side. Budgettets størrelse bliver jo afgjort af henholdsvis Ministerrådet og Parlamentet, og størstedelen deraf, over ¾, bruges til landbrugsfonden.

De tanker, man kan gøre sig om størrelsen og indholdet af EFs budget, afhænger naturligvis af ens opfattelse af, hvad der er EFs væsen og opgave. Her vil jeg ligesom hr. Hilmar Baunsgaard sige til hr. Maigaard, at EF jo ikke kan sammenlignes med de andre internationale organisationer, vi er medlemmer af. EF er noget andet. EF er en overnational organisation, til hvilken vi har afgivet nogen suverænitet.

Jeg anser det for naturligt, at vi for at lodde EF går tilbage til oprindelsen. EF opstod som et overnationalt økonomisk samarbejdsorgan omkring Kul- og Stålnunionen, hvortil kom Euratom og en plan om et frihandelsområde med en fælles landbrugspolitik. Den økonomiske integration opfattedes af EFs fædre som et middel til at skabe en politisk integration. Hvis vi går ud fra dette og samtidig prøver at anskue tingene fra danske interesser og ud fra et fælles europæisk synspunkt, så kunne man nå til følgende foreløbige konklusion, som jeg har draget for mit eget vedkommende: